

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجنیا - ۴ اپریل ۲۰۱۴

قانون

قانون دستور و مقررات و احکامی ست که از طرف دولت فیصله میشود و قانونگذار آن را وضع میکند. اما آیا میدانید که در قاموسنامه کشور ما قانون چه معنی میدهد؟
قانون در کشور ما غضب یک جمعیت است بالای مردمی که طوفان رنج چنان شاخ و برگ هستی شان را شکسته و ریخته است، که توان قیام در برابر هیچ گونه ظلم و استبداد را ندارند.

قانون در کشور ما پلی ست بین افق دانش و مُرداب جهل و نادانی، اگر فردی از افراد قصد گذر از این پل را بنماید تا به سوی افق دانش رود و روی صفحه افکارش طلوع یک صبح روشن را ترسیم نماید، زندان توهین و وحشت او را بدرقه خواهد کرد.
قانون یعنی خشم گروهی که سالها در آتش عقده و حسادت در برابر نسل روشفکر و افکار بی الایش و تعلیم زنان، سوخته بودند، تا بر مراد دل رسیدند.

قانون یعنی تردید؛ تردید دولتی که نه راه روشن را گذار خواهد کرد و نه دست از اسارت انسان بر خواهد داشت.

قانون در کشور ما آسیابی ست که سنگهایش از خشکسالی زمانه شکوه دارد و دورانش در سکوت است و تغییر ناپذیر.

پس این دوران تغییر ناپذیر قانون کشور ما، سر چشمه ای گشته است برای بدبختی و قتل بی پایان بشر.

سر انجام قانون کشور ما عاملی ست که اکنون ما در سرزمین سیاه غضب محکوم مانده ایم نه راه فرار داریم و نه آرامش و قرار.

و هر لحظه موج دودهای سیاهی که در حریم کشور ما سایه افکنده، پیام تباهی را می آورد.

ما در منجلاّب تیره ای غوطه ور هستیم، که قانونگذاران کشور ما به این عاقبت گواه بودند اما دیوانه وار شوق پایدار نمودن گنبد سیاه افکار خویش را داشتند.

دیگر آرامشی نداریم، چون میدانیم لهیب آتش سوزنده جنگ ابدی ست. آتشی را که آتش افروزان افروختند، ولی خرمن هستی بی گناهان را میسوزد و مفهوم قانون را تعبیر میکند.

چه تازیانه ای بر پیکر خونین دیار ما میتازد، چه آتشفشانی در این سرزمین بی دادرس به جوش آمده است. ما دیگر تعلق به خویشتن نداریم.

ما به آن راکتها و بمبهای تعلق داریم، که در جدول اصابتگاهش نام انسان را نگاشته اند. لیکن آنچه ما را به حقیقت میرساند، آستان توست خدایا که جاودانه تسلی بخش قلوب ماست.

آستان مقدس توست که آرزوهای خفته خویش را در آنجا منجوئیم. باری که از هیچ موجودی نمیتوانیم راه امید پیروزی را سراغ نمائیم، درگاه ترا داریم و همه اسراری را که سد راه و رنج روح ما گشته است، نزد تو باز میگوئیم.

همه اندوههای ما را تو میدانی. به آستان پاک تو اشکهای گناه آلود خویش را که روزها اراضی قلبهای بینوای ما را آبیاری نموده است و تخم رنج و الم را بارور ساخته است، میریزیم. غیر تو چه کسی میتواند ما را یاری کند؟

خدایا! ما را به کاملترین امید برسان، به امیدی که رضاء و خواست تو باشد.

این شب سیاه را در کشور رنجدیده ما که در دامنه رکود رسیده است و نابودی، به روشنائی یک روز سپید و روشن عوض کن!!!

(ناھید "غزل" غنی زاده - نوشته شده در دوره سیاه طالبان)